

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 51. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1926/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

blandede Jorderigs Tungemaal, og den var blevet mægtig i de samme Dage, og havde Magt over Folk og Riger, over Egypten og Aegypten, og Kongen af Babel heed Nebucadnesar, og Zedechias tjente ham enstund, men satte sig saa op imod ham, og Nebucadnesar drog op imod Jerusalem, og bygde et Bolværk omkring Staden, og belejrede den saalange, til Hungeren fik Overhaand derinde, og der var ikke Brod til Folket, da fik Chaldæerne, det er de Stridsmand af Babel, Magt, og kom ind i Jerusalem. Da tænkte Zedechias at undske fra sine Fienders Ansigt, men de toge ham, og førte ham frem for Kongen af Babel, og slagtede hans Søner for hans Dine, og udstak saa hans Dine, og bandt ham med en Kaaberlanke, og førte ham til Babel, altsammen efter de Ord, som Herren havde talt til ham ved sin Tjener, Propheten Jeremias. Dernæst drog Chaldæerne igien op til Jerusalem, og nedbrød dens Mure, og opbrændte Herrens Hus, og Kongens Hus, og alle store Huse, og førte Folket i Trældom til Babel, og toge med sig alle Kar og Redskaber fra Herrens Hus, af Guld og Sølv og Kaaber, og alle dyrebare og alle sønskelige Ting, der blev Intet tilovers af al Jerusalems og Juda Huses Herlighed, efter alle de Ord, som Herren havde talt ved sine Tjener, Propheterne. 1 Kong. 11. 15. 22. 2 Kong. 11. 12. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. Jerem. 32.

D 2

Nu var det da for menneskelige Dine at see, som om Herren havde glemt sit Folk, og det Ord, som Han taledes til Abraham, Isak og Jacob, og til David, sin Tjener, om deres Sød, som skulde opgroe til Velsignelse for Jorden; men Herren er ikke et Menneske, at Han kunde lyve, og Han havde sagt ved sin Tjener Elias: Synge I Himle! og glød dig du Jord! raaber, I Dierge, med Fredesangs Røst! Herren har trøstet sit Folk, og eber de Arme Han vil sig forbarne; Zion vel siger: af! Herren forlob mig, for Herren har glemt mig; men kan en Moder da glemme sin Spæde, saa over Son hun ei ynkes? ja, om hun kan det; dig vil Jeg dog ikke glemme, see! Jeg dig tegnede paa mine Hans der; ja, dine Oerler og dine nedbrudte Stæder, de dine Værn skal blive for snevre, dorte skal Fienderne være, du i dit Hjerter skal sige: see! hvem haver avlet mig disse, thi jeg var en sønnes Enke, du skal fornemme, at Ingen bestømmes, som haaber paa mig, Jeg er Herren. Udirreffelig havde Herren og sagt ved sin Tjener Jeremias: efterat halvhjertes sandstive Aar ere fulde i Babel, da vil Jeg besøge eder, og Jeg vil stadfaaste mit det gode Ord over eder, at føre eder tilbage til denne Stad. Men til endmere Trost opreiste Herren endnu tvende Propheter blandt sit Folk i deres Udlændighed, det var Ezechiel og Daniel; de spaaede klarlig om Herrens Misfandhed og Folkets Frelse, og om Jerusalem og Templet, som igien skulde opbygges, og der Udlændighedens

Lider være fuldkommede, medens Daniel endnu levede, da kom Ulfken over Babel, hvilken Herren forud havde betegnet, og et andet Folk, de Meder og Perser fra Norden og Osten, til Overhaand, og deres Konge, Cyrus, indtog Babylon efter Herrens Ord ved Profpheten Esaias, og lod Folket fare efter Herrens Ord, som sagde om Cyrus: han er mig Herde, og han skal fuldkomme Mit, hvad mig behager, baade at Man skal sige til Jerusaleem: du skal bygges, og til Templet: du skal grundfæstes. Esa. 44. 45. 49. Jer. 29.

Det var da i Kong Cyri første Regjeringsaar, at han lod Brev udgaar over alle sine Lande, i den Mening: Herren, Himmels Gud, haver givet mig alle Riger i Landet, og Han har befaleet mig, at bygge Sig et Hus i Jerusalem, som er i Juda, hvem er iblandt eder, som er af Hans Folk, Herren Hans Gud være med ham, og han drage op! Saa droge de da hen, alle de, hvis Hjerter Herren rørte, med Serubabel, som var Josias Sennesons Søn, og den ganske Forsamling var To og Hyrgetive Tusinde Tre Hundrede og Trefindstive, og Cyrus gav dem alle de Kar, som vare tagne af Herrens Hus, og huer, som vilde, gav af sin Formue til Herrens Gierning og Hans Huses Bygning. Det var i det andet Aar, da lagdes Grundvolden til Herrens Tempel, og de sang Davids Guds Tjeners Sang: Takker Herren, fordi Han er god, og Hans Misfandhed varer evindeligt; men mange af Præsterne og de

